

I Praksis er denne Opfattelse blevet fulgt i de fleste Tilfælde, og det er derfor saa meget vigtigere, at dette Lovforslag bringer en klar Afgørelse af Spørgsmaalet. I 1913 har Konseilspræsidenten udsendt til alle de forskellige Ministerier et Cirkulære af følgende Indhold: „Der kan ikke stilles særlige eller andre Betingelser end dem, der stilles til Mænd, til Kvinder ved disses Ansættelse i Statstjeneste og ganske særlig ikke tillægges Ægteskabs Indgaaelse nogen som helst Virkning med Hensyn til vedkommende Kvindes Forbliven eller Ikke-Forbliven i Statens Tjeneste“. Hermed er Tvivlen allerede fjernet paa enkelte Punkter og navnlig paa det meget vigtige Punkt, om Kvinder ved Indgaaelse af Ægteskab skulde udelukkes fra at beklæde visse Stillinger under Stat og Kommune.

Det maa fremhæves, at det foreliggende Lovforslag ikke blot omfatter Tjenestestillinger, men ogsaa Hverv og Ombud. Derved tilfredsstilles blandt andet et Krav, der har været rejst gennem lange Tider, om, at Kvinder skulde være valgbare til Skolekommissionerne, selv om de ikke er Enker, og selv om de ikke er Medlemmer af kommunale Raad. Samtidig med, at man indrømmer Kvinder Ligestilling med Mænd paa de her nævnte Omraader, vil det være naturligt, saaledes som det ogsaa angives i Lovforslaget, at paalægge dem Pligt til at overtage alle borgerlige Ombud.

Det foreliggende Lovforslag, der rummes i tre korte Linier, er i Virkeligheden af meget stor og vidtrækkende Betydning. Det anerkender det Princip, at man ved Besættelse af Embeder og Stillinger udelukkende skal tage Hensyn til Ansørgernes Evner og Kvalifikationer og ikke til deres Køn. Lovforslaget udmærker sig ved, at det skærer gennem Uklarheder og Tvivl om, hvorledes, denne eller hin af de nu gældende Bestemmelser skal forstås. Jeg skal derfor paa det varmeste anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Fremme. Jeg vil gerne tilføje, at Gennemførelsen af dette Lovforslag vil blive hilst med Glæde af meget store Kredse af Kvinder Landet over.

Mathilde Hauschultz: Der er her fra Talerstolen nævnt, at hvis det foreliggende

Lovforslag vedtages, opnaar Kvinderne fuld Ligestillethed med Mændene, men det maa dog pointeres, at det kun er i de mere offentlige Forhold, at dette sker. Den Skranke, der her falder for disses Vedkommende, er den sidste, da Kvinder nu baade vil kunne blive Dommere og Præster og faa Adgang til alle Embeder indenfor Stat og Kommune, som Mænd har Adgang til.

Udviklingen er jo her foregaaet ret hurtigt. For 60 Aar siden fik Kvinder lige Adgang med Mænd til borgerlig Næring, og op gennem Tiden har vi med kortere og længere Mellemløb faaet vedtaget Love, der fik den ene Skranke til at falde efter den anden, indtil nu ogsaa denne sidste er faldet. Jeg tror, det er en Rekord, vi har præsteret herhjemme ved i Løbet af saa faa Aar at faa fuld Ligestilling med Mændene. Men det er, som sagt, ogsaa kun i offentlige Forhold, at der bliver fuld Ligestilling. Indenfor Hjemmets fire Vægge er det ikke Tilfældet, der har vi hverken med Hensyn til Familieretten eller Formueretten Ligestilling med Mændene. Indadtil lever vi paa mange Omraader ganske som vore Bedste- og Oldemødre levede. Men ogsaa paa dette Omraade er der Udsigt til Ændringer i en nær Fremtid, og jeg skal derfor ikke komme ind paa det her. Jeg vil kun udtale min Glæde over, at vi nu vil naa til fuld Ligestilling i de offentlige Forhold.

Det bliver vel nærmest med Hensyn til Dommer- og Præsteembeder, denne Lov faar nogen Betydning — forudsat, at den virkelig faar den revolutionerende Betydning, der tales om. Det kan jo nemlig tænkes, at Loven kommer til at staa paa Papiret, men ikke bliver anvendt i Praksis. For Tiden er det kun ganske faa Kvinder, der opfylder de Betingelser, der kræves for at blive Præster og Dommere. Det er altsaa en Separatlovgivning for ganske faa Kvinder, og det vil da vise sig, om Kvinderne, forudsat de har de samme Kvalifikationer, vil kunne opnaa Embeder i Stat og Kommune lige saa fuldt som Mænd, om man ikke, selv om der er en mere kvalificeret Kvinde, vil foretrække den mindre kvalificerede Mand, fordi man nu en Gang er vant til, at Mændene faar Statens og Kommunens Embeder, navnlig,